

M-16-10

tazatel: Václav Petruš

respondent: Karel

Respondent: muž, 38 let, ředitel a jednatel stavební firmy, vlastní menší obuvní firmu, bydlí v malé vesnici u Břeclavi, ženatý, bezdětný

S respondentem jsme se sešli v břeclavské kavárně. Rozhovor probíhal v pohodové atmosféře, k čemuž kromě kávy a v případě respondenta i cigaret přispíval i fakt, že se s dotazovaným známe. Zřejmě i proto reagoval naprosto bez ostychu a sebevědomě. Jedním dechem je ale třeba dodat, že respondent by vzhledem ke své povaze zřejmě neměl problém reagovat ani na tazatele, kterého by neznal. Žádná otázka mu nedělala problém a na první pohled bylo patrné, že jej celý rozhovor baví. Respondent se často dlouze rozvyprávěl, a proto při celém rozhovoru prakticky nevznikly chvíle nějakého ticha, kdy bych jej musel nějakým způsobem rozpovídat. Nevadila mu tak ani skutečnost, že nás místy poslouchal manželský pár důchodců od vedlejšího stolu. Jen snad u dvou nebo třech otázek se stalo, že dotazovaný chvíli přemýšlel nad odpovědí. Po skončení rozhovoru respondent dokonce zaplatil útratu za náš stůl a nabídl, že pokud by bylo potřeba do rozhovoru něco doplnit, mám se na něj obrátit.

Respondent sám sebe považuje za liberála, který je pro minimální zásahy státu. I přesto, že posledních čtrnáct let pracuje a pět let bydlí v Česku, stále se cítí být Slovákem. Do rodné vlasti se ale neplánuje vrátit. Kromě slovenské politické scény sleduje důkladně i českou politiku. Volební právo má stále na Slovensku, kde volí stranu Sloboda a Solidarita. S touto stranou se takřka stoprocentně ztotožňuje. Na české politické scéně takovou stranu, s níž by se mohl identifikovat, nenalézá. Z establishmentu je mu patrně nejbliž strana TOP 09, označuje ji jako nejmenší zlo. Nejdůvěryhodnějším českým politikem je pro respondenta Jiří Dienstbier.

Respondent bydlí společně se svou českou manželkou v novostavbě na okraji malé vesnice u Břeclavi, kde se ovšem vůbec nezapojuje do společenského života. Společenských akcí se účastní buď v Brně, Bratislavě nebo v rodném Holíči. Má vystudovanou střední průmyslovou školu.

Bydlení

Sešli jsme se v Břeclavi, kde pracuješ. Bydlíš ale na malé vesnici poblíž. Jak dlouho?

Bydlím tady od listopadu 2011.

2011? A předtím jsi bydlel kde?

Předtím jsem bydlel v Holíči na Slovensku.

Co tě přimělo přestěhovat se sem?

Protože tady pracuju od roku 2002 a mám tady manželku v Břeclavi. Vlastně půlka mojí rodiny je z Moravy, takže, došlo mě to výhodně prostě přestěhovat se za práci a za manželkou.

Práce

Jaké je tvoje zaměstnání?

Já jsem jednatel a ředitel v jedné obchodní firmě a mám jednu vlastní firmu, takže, to dělám.

M-16-10

tazatel: Václav Petruš

respondent: Karel

Jasně a teď konkrétněji.

Vlastní firmu mám výrobu obuvi. A vlastně firma, ve které jsem ředitel a jednatel, tak je stavební a obchodní firma.

A co je náplní tvé práce?

Moji náplní práce je řízení té firmy, určování strategií, dosazování zisků, prostě hledání způsobů, jak to udělat, materiály, nové prostě inovace. Hledání zákazníků, kontaktů, v podstatě všechno, dohlížení na chod firmy.

Cestování

A hodně cestuješ asi, že? Když tak cestuješ po světě, tak která oblast je ti tak nejbližší z těch, co jsi navštívil?

Já mám hodně rád Anglii a líbí se mně ta země. I když tam hodně prší, ale je to džungle Evropy, je to prostě krásné.

Jak to myslíš džungle Evropy?

Tam je všechno strašně zelené. Prostě, tam je celoročně tráva, protože tam furt prší, živé ploty jsou tam pět metrů vysoké, prostě, ta zeleň a celkově ty cihlové domy s tou zelení, prostě se mi strašně líbí. Navíc angličani, říká se, že mají nejbližší druh humoru k nám z nějakého důvodu, prostě, ten jejich černý humor, hodně sitcomů já mám rád anglicky. A všichni lidé z Anglie, které jsem vždy potkal, tak byli, vždycky byli prostě strašně správní. Prostě pro každou srandu, prostě otevření, přátelský, sebevědomí, takoví, nevím, prostě hodně sympatičtí lidé. Pak se mi hodně líbí Phoenix v Arizoně, protože je to mladé město, je to strašně čistotné, je tam nejnižší nezaměstnanost a kriminalita, je tou nejrychleji rostoucí město v Americe, a je to takový prototyp dokonalého amerického západního města, jo jako na západním pobřeží.

V čem třeba?

Jak říkám, je to ta čistota, ta nezaměstnanost, navíc je tam celý rok slunečné počasí, tam prší asi pět dnů v roce a jde tam vidět ta prosperita, ten pravý americký styl života. I když samozřejmě se mně taky nelíbí, že konzum, aby bylo náboženství, spotřeba nade vše, ale jako samotné to město je krásné, se mi líbí.

A naopak, který kraj, který si navštívil, tak je takový, který tě odpuzuje?

Ehm. Asi, asi tady různé města a když vidím nějaké zchátrané budovy, co tady zbyli, nebo..

Myslíš tady v Česku, nebo?

V Česku, na Slovensku a... Prostě ta střední Evropa, i když jsem se vrátil ze Španělska, tak jsem měl nějakou dobu celkem depku. Mně to tady došlo šedivé a lidi strašně nasraní, prostě zamračení a tak. A možná „pomohlo“, že jsem se vrátil v březnu, takže to bylo ještě o to horší, že prostě přšlo a zima, ale prostě toto. Pak Kazachstán, to je prostě příšerné něco. Jako tam je nějaká výstavní skříň Astana, ale sto kilometrů za tím je prostě středověk, takže. Tady toto se mně moc nelíbilo. Ale jinak, v podstatě, hodně měst, kam jezdím, tak jsou takové klasiky, jak já nevím, Paříž a podobně nebo Švédsko, jako jsou pěkné.

M-16-10
tazatel: Václav Petruš
respondent: Karel

A jsi tedy celkově spokojen se svou prací?

Jo, určitě.

Domov

S prací jsi spokojen. A co na vesnici? Považuješ ji za svůj domov?

Svůj dům ano. Ale jelikož jsme na kraji vesnice a nemáme nějaký kontakt tam, tak ještě ani moc ne. Klidně bych se přestěhoval.

Jak dlouho jsi bydlel v tom Holíči? Nebo na tom Slovensku?

V Holíči? Ode svých tří let. Takže zatím je to spíš tam domov ještě teď. Tam přijdu a znám většinu lidí, kdežto tady ne, tady mám pár známých.

Rozdíl – Česko, Slovensko

A je nějaký, podle tebe, zásadní rozdíl mezi tím, když bydlí člověk za hranicami a tady na druhé straně hranic, mezi tou českou a slovenskou stranou?

Je tam rozdíl, řekl bych, že ti lidi jsou si podobní, spolu dobře vychází Moraváci a Záhoráci, ale třeba na vesnicích vidím... Moravské se mi líbí víc. Vidím, že jsou, prostě jsou hezčí. Lidi víc dbají o ty zahrádky a tak. Většinou spíš na té straně slovenské se stydím za ty vesnice. Že jsou takové prostě ošarpané, každá druhá fasáda je třeba špatná a tak. Tady se mi to zdá hezčí.

Myslíš, že to je dané rozdílnou mentalitou těch lidí, nebo je to tím, jaký je to stát?

Asi oboje. Nevím, těžko posoudit.

A je podle tebe nějaký zásadní rozdíl mezi životem, jestli se to tak dá říct, mezi životem v Česku a na Slovensku?

Celkově v Česku a na Slovensku ano. I když samozřejmě je to rozdíl: Praha, Břeclav je rozdíl. A pak třeba Břeclav a to Záhoří je podobné a pak třeba východ je jiný a úplně jinde. Ale určitě celkově nějaký průměr Čechy a Slovensko je rozdíl.

Společenský život

Zúčastňuješ se v místě současného bydliště nějaké společenské aktivity nebo nějak společenského života?

Vlastně. Kromě tenisu na místních dvorcích, kde jsem byl asi třikrát, čtyřikrát, tam není nic. Jako známé starostku, plníme si své povinnosti, ale na nějaké společenské akce nebo do hospody, tam nechodíme. Jsme spíš taková naplavenina, která je na kraji vesnice s novostavbou a prostě ten kontakt moc nemáme.

Neláká tě účastnit se života na vesnici?

Ne, neláká. Nemyslím, že tam je něco, co by mě zajímalo jako nějaká dechovka, tancovačky nebo tak. Taky myslím, že nejsem ten typ.

Kde žiješ ten společenský život? Kam chodíš na ty společenské akce?

Různě, Brno, Bratislava a ten Holíč. Prostě, tam jdu s někým ven, s kamarádama třeba.

M-16-10
tazatel: Václav Petruš
respondent: Karel

Takže většinu těch kamarádů máš pořád v Holíči.

Jojo.

A ještě se tam nějak angažuješ nějakým způsobem?

Ne. Ne, ani tam jsem nebyl nijak společensky aktivní. Mě tady toto, ty akce nějak nelákají. Nevím. Město je takové, že tam není taková soudržnost, takže jsem se to ani nenaučil v podstatě.

Bydlení

A ty jsi vlastně celý život nebydlel v Holíči, tys bydlel na různých místech, co jsem tak slyšel.

Jo, bydlel jsem tři roky ve Španělsku, ve Valencii. Bydlel jsem asi rok v Itálii na ostrově Elba.

Tři roky?

Ne, tam jsem byl rok. Tři roky jsem byl ve Španělsku. No a celou střední a vysokou jsem strávil pryč z domu, takže v Holíči jsem v podstatě od 14 do 24 nebyl, protože jsem byl v podstatě pořád pryč.

A když jsi bydlel v takových velkých městech, co tě přimělo nastěhovat se do takové malé vesnice na jihu Moravy?

To, v té Valencii jsem bydlel sám, šel jsem tam prostě na zkušenou. Pracoval jsem tam, učil se jazyk. A domů jsem došel jenom na prázdniny půlroční. Našel jsem si holku tady v Holíči, dostal jsem nabídku na práci, takže jsem začal a dopadlo to tak, že jsem se už nevrátil do Španělska.

A jsi teda spokojený na té vesnici?

Jo, mně to vyhovuje, že je to blízko do města, že to mám pět minut do práce, tři minuty do nákupáku, takže, já bych nechtěl bydlet přímo ve městě, ani v řadovce nebo tak. Mně vyhovuje vesnice nebo ten systém, jak jsou satelity, třeba u Prahy. Že za nějakou rozumnou dobu dojedeš do města, když to potřebuješ, ale máš klid a jsi mimo. Prostě vesnice mi více vyhovuje.

Jaký je podle tebe rozdíl v životě třeba v té Valencii, no tak to už je trochu jiná kategorie, ale prostě na velkém městě a na vesnici?

To se mi těžko hodnotí, protože na vesnici nežiju ten sociální život, ale určitě je to tam klidnější, lidi se znají. V tom městě se lidi neznají a ani nechtějí, prostě. Na té vesnici prostě asi, kdo chce, ten tam zapadne. Jo, že kdybych chodil do té hospody, tak znám půlku vesnice, ale.. A samozřejmě to město je víc o té kariéře a shonu a prostě.. A takové anonymitě. A proto se tam určitě stěhují některé menšiny nebo... nebo homosexuálové, že tam je to prostě, anonymější všechno. Bez předsudků.

Španělsko

A teď, když se, když se vrátíme k tomu Španělsku... Tak jak jsi se tam vůbec ocitl v té Valencii?

M-16-10

tazatel: Václav Petruš

respondent: Karel

Ehm. Dělal tam můj bratranec, který řekl... vlastně já jsem měl po vojně, tak jsem přemýšlel, co budu dělat. A on, že mi tam vybaví práci. Tak jsem za ním jel. Ta práce nakonec nebyla, takže jsem měl nějaké peníze, jsem si řekl. Než mně dojdou, zkusím si něco najít. Našel jsem si práci a prostě ty tři roky jsem tam zůstal.

Cos dělal?

Dělal jsem vedoucího provozu motorestu, takové, přes víkend diskotéka, přes týden taková restaurace.

Jo, jasný. A pokládáš to za důležitou životní zkušenost, tady to Španělsko?

Určitě, naučilo mě to samostatnosti, protože jsem tam byl úplně sám. Naučil jsem se jazyk, naučil jsem se vést nějaké podnikání. Prostě. Kde jsem se postupně nějak propracoval. Protože začínal jsem samozřejmě jako nějaký pomocník a časem jsem prostě, to tam měl na starost. Takže určitě důležitá zkušenost, a dokonce i moje přezdívka se od toho odvíjí.

Jaká přezdívka?

Španiel. Jsem se vrátil a vlastně všichni mi tak začali říkat a dnes už mi nikdo neřekne jinak.

A co bylo třeba nejtěžší v tom Španělsku pro tebe?

Nejtěžší občas ta samota, když dolehla. Protože přece jenom. Stesk po domově, po známých a tak. A. Asi to bylo nejtěžší. Ale to bylo spíš takové nárazové, že jednou za čas a pak zase v pohodě.

A jaký je podle tebe rozdíl v životě ve Španělsku, anebo v mentalitě těch lidí ve Španělsku a tady na pomezí Česka a Slovenska?

Oni jsou... Mají na všechno víc času a klidu. Oni obědvají prostě tři hodiny. A jim nevadí prostě, pracovat do dvanácti. Dát si do pěti pauzu a v pět zase pracovat třeba do devíti večer. Kdežto u nás každý chce mít třeba už ve tři volno a jít na koupák nebo na chalupu nebo něco a oni to berou tak jinak. I to jídlo. A tak prostě všechno. Já si myslím, že i ta produktivita práce je tady mnohem vyšší a lidi se prostě strašně honí. Tam jsou daleko klidnější.

A co je podle tebe lepší?

Myslím, že je ten jejich styl.

A nenapadlo tě někdy, že by ses tam vrátil? Ať už s ženou nebo tak prostě přestěhovat se tam a bydlet ve Španělsku?

Přemýšlel jsem, že bych si třeba dokázal představit žít někde v zahraničí, ale jestli přímo ve Španělsku to nevím. Možná někde na jihu Španělska, u Gibraltaru. Tam jsou anglické školy, je tam hodně dobré klima a tam by mě to lákalo. Přímo ve Valencii nebo na severu Španělska určitě ne.

A jak tě vnímali jako Slováka, který prostě přijel do Španělska. Jak tě vnímali ty Španěli?

Jak kdo. Někdo měl předsudky, někdo se choval úplně otevřeně a přátelsky. Takže, měl jsem tam několik přátel stabilních a byli lidi, kteří byli... prostě, viděl jsem na nich, že mě berou jako cizince.

M-16-10

tazatel: Václav Petruš

respondent: Karel

Jak jsi trávil volný čas ve Španělsku, když jsi zrovna neměl práci?

Posilovna, squash, výlety různé. Nebo i někdy, jelikož jsem měl dvacet let, tak o víkendu třeba diskotéka.

Takže nějakou skupinu přátel sis tam našel a takto si s nima něco podnikal.

Někteří z nich byli Španělé, někteří byli taky přistěhovalci. Třeba z Ekvádoru, z Kolumbie.

Elba

A co potom ta Elba? Jak ses ocitl tam?

Tam jsem dělal pro slovenskou cestovní kancelář. To bylo ještě v 97. roku.

Počkej, to ti bylo. Takže v té Valencii jsi byl kdy asi?

Ve Valencii jsem byl od roku 99 do roku 2002 a v Itálii jsem byl 97 – 98.

Takže, než jsi jel do Španělska, byl jsi na Elbě?

A to jsem se vrátil, šel jsem na vojnu a pak jsem jel do Španělska.

A kolik ti bylo, když jsi šel na Elbu?

No, to bylo v 97. Takže mi bylo dvacet. Dvacet.

Takže jsi byl na výšce, řekl jsi, že končíš, tak jsi odjel.

Jo, já jsem si nesprávně zvolil obor, technický. Já jsem spíš na, řekl bych na jazyky. I když. I matematika mi vždycky šla, ale zvolil jsem si nějaké pokračování špatně zvolené střední a technika. A prostě nebylo to to pravé pro mě. A nebavilo mě to. Navíc jsme tam došli šesti, pět odešlo přede mnou, takže jsem tam zbyl sám. A celkově mě to nějak nenaplňovalo, takže... Zvolil jsem si jinou cestu s tím, že se jednou vrátím a nějakou školu si dodělám, takže jsem to nebral tak, jakože to není pro mě... Ale nevím, zatím jsem se k tomu nějak nenamotivoval.

A tak, co se potom stalo? Jak ses dostal k té Elbě?

Znal jsem jednoho z cestovky, který tam vlastně potřeboval nějaké lidi, takže chvíli jsem tam dělal pro cestovku a pak jsem tam zůstal. Vlastně, jenom tak, takové půlroční prázdniny jsem si tam udělal.

Takže jsi tam jenom chodil pařit a tak jako.

Jojojo.

A měl jsi tam nějakou skupinu přátel?

Tam jsem byl s jedním kamarádem ze střední. Takže jsme tam byli celou dobu. To bylo takové zlaté období mého života, takové nejlepší vzpomínky, samé párty, žádné starosti.

Potom ses musel poroučet na vojnu.

M-16-10

tazatel: Václav Petruš

respondent: Karel

Já jsem se přihlásil. Tehdy se ještě neuvažovalo o tom, že se to zruší, takže jsem to chtěl mít za sebou, abych měl volné ruce a mohl dělat něco dlouhodobého. Takže jsem se sám přihlásil, aby mě už konečně vzali a abych už nečekal. Takže, vrátil jsem se a šel na vojnu.

Dokázal by sis představit žít na Elbě i teď?

Jo, to bylo úplně parádní tam.

V čem?

Malý ostrov. Na skútru ho objedeš za jeden den. On má snad osmdesát kilometrů na délku. Krásné zátoky prostě, domky. Takové prázdninové, takové pohodové. A já jsem vždycky dal na počasí. Nesnáším zimu, protože já, když si mám představit život v cizině, tak pravděpodobně jedno z kritérií by bylo počasí. Navíc mám rád Italy, mám rád Španěly.

Jo? Jakto?

Jsou takoví pohodoví. Fakt za ničím se nehoní, jsou přátelští. Oni se zastaví. Potkají se na rožku a není to pětiminutový rozhovor. Je to třeba na dvě hodiny, přidají se další lidi, až jich tam chodí, prostě spousta. Chodí jest ven, mají společenské kluby, kde hrají šachy a prostě je jich tam padesát. Jsou takoví trochu jiní a prostě líbí se mi ta jejich mentalita.

Češi a Slováci

Co bys řekl o Češích? Jací jsou Češi nebo Slováci? Nebo, jestli vidíš nějaký rozdíl mezi Čechy a Slováky?

Asi jo. Asi Slováci. Nevím, říká se, že jsou impulzivnější. Aspoň na mě to tak působí. Zase je rozdíl i Češi a Moraváci. Takže... Někáký rozdíl, nějaký rozdíl tam bude. Myslím si, že Slováci jsou možná víc do světa a možná tu identitu nemají tak pevně zakořeněnou jako Češi. Protože tam byli... stát je mladý a ještě aj během toho, co stát existuje, tak tam byli nějaké problémy. Takže nějaký rozdíl tam je.

Takže myslíš, že Slováci jsou větší světáci.

Myslím si, že Slováci jsou větší světáci a aj se tak snaží chovat a ukazovat to. Co jsou navzájem ty rýpavé vtípky, tak vlastně Slováci spíš poukazují na toto a Češi spíš poukazují na to přehnané nacionální cítění a tak. V tomto asi vidím nějaký rozdíl. Ale sranda je, že když se potkají venku. A teď nemyslím, když se potkají v Chorvatsku nebo někde v Rakousku, ale třeba když se potkají v Americe nebo tak, Čech a Slovák, tak jsou bratři největší. I když třeba doma, ten Slovák nebo ten Čech měli nějaké výhrady nebo tak, tak tam to neplatí. Myslím, že ten vztah je bližší.

A ty se cítíš být. Pořád se cítíš jako Slovák nebo se začínáš cítit víc jako Moravák nebo Čech?

Z větší části určitě se cítím víc jako Slovák. I třeba fandím Slovákům v hokeji, ve fotbale. Aa. To je pro mě takový indikátor. Sice po nás hned fandím Čechům, ale toto je takový indikátor, že si myslím, až mi to bude jedno nebo budu fandit oběma stejně, tak až tehdy si řeknu, že už jsem možná víc Moravák nebo Čech.

M-16-10

tazatel: Václav Petruš

respondent: Karel

A sleduješ, sleduješ třeba české filmy nebo českou politiku?

Určitě víc než ty sleduju české filmy. České filmy miluju. A samozřejmě, většinou asi sleduju americké filmy, protože jich je hodně a to je jiný typ. Ale když chci určitý typ filmu, tak v tom české filmy kralují. Takže, mám je nasledované všechny a všechny hlášky z nich. Osobně si myslím, že Svěrák je totálně génius ve světovém měřítku. Že, kdyby byl Američan, tak prostě, on je... úplně král Holywoodu, myslím. Takže.. Aj jeho divadlo. Prostě český humor, to mi je úplně blízké. Víc než. Český film je určitě bližší než slovenský. Na Slovensku si představím třeba tři filmy, které jsou dobré, ale v Čechách napočítám sto.

Preferované zpravodajské servery

To by mě zajímalo. Když zapneš internet, tak stránka, na kterou první jdeš, kromě Facebooku, tak je to spíš slovenské nebo české zpravodajství?

Chodím v Čechách v podstatě na čtyři stránky zpravodajské. I když jedna je spíš lifestylová. Chodím na Seznam.cz, kde se chodím nasrat na diskuzi. A chodím na iDNES, kde se chodím třeba zahojit na diskuzi. Chodím na Hospodářské noviny a chodím na forbes.cz. To si čtu pravidelně a i odebírám takové ranní maily s nějakýma výňatkama, co se stalo. Takže, to jsou české, na které chodím. Na Slovensku chodím na deník SME, alebo Deník N. To jsou ti, co se teď oddělili. Takže tak a na Slovensku, zbytek mi dojde jako bulvár, takže aktuality nebo Čas. Takže kromě těch dvou na jiné zpravodajství ani nechodím.

A ty stránky, které jsi zmiňoval, jsou všechny pro tebe důvěryhodné?

Jo. Ano.

Proč zrovna tyto stránky?

Myslím, že jsou to prostě stránky s vysokou návštěvností, dlouhou historií, které ví, že je to běh na dlouhou trať a že si nemůžou dovolit vypustit něco, co se za pět hodin ukáže jako něco úplně nesprávné. Sice, každý se na to dívá z jiného úhlu. Seznam i iDNES, ale myslím si, že jsou důvěryhodné.

Diskuze

Říkal jsi, že čteš hodně diskuze. Jsou pro tebe důležitou součástí internetu?

Jo je. I když si dám občas pauzu a nechodím tam delší dobu, ale tak podle mě je to nejlepší ukazovatel toho, co si lidi myslí, i když musím oba koše zesypat dohromady, jak iDNES, tak Seznam. Kdybych četl jenom jeden, tak si myslím, že prostě všichni si myslí toto, i když to tak není.

Takže chodíš na diskuze vyloženě na tom Seznamu a na iDNESu.

Jojo.

Více se teda dokážeš ztotožnit s diskuzemi na iDNESu, ano?

Jojo. Určitě.

M-16-10

tazatel: Václav Petruš

respondent: Karel

Účastníš se sám aktivně diskuzí?

Velice výjimečně. Spíš ne. Třeba na Seznamu zavedli účet na jméno, asi tři, pět let dozadu. V životě jsem si ho nevytvořil, takže tam jsem nepřispěl už hodně dlouho. Na iDNESu, tam už tak tři roky jsem nepřispěl. Na SME občas jsem dal nějaký názor, ale spíš si to čtu, než že bych přispíval.

A není to trochu masochismus chodit na diskuze na Seznamu?

No, je. Dokonce na Facebooku mám skupinu Idioti z novinek, kde jsou ty největší perly, prostě, každý den to tam někdo hodí. Myslím, že není horší a ubožejší diskuze než Seznam.cz, možná v galaxii. Je to fakt příšerné a já nepřispívám.

Takže tam se chodíš pobavit nebo naopak rozčlít?

Nevím, nějak automaticky dole kliknu a pak už aspoň jednu stránku těch příspěvků přečtu a většinou toho lituju.

Preferované internetové stránky

A jsou nějaké jiné stránky, které pravidelně navštěvuješ? Nemusí to být jen z té oblasti zpravodajství.

Jsou to stránky o tenisu, které navštěvuji. Jsou to stránky o bussinesu. Nevím, jestli konkrétní server si teď vybavím. Ale. Spíš tak o technice si počtu, když je nějaký odkaz na původní zdroj, tak si to tam přečtu. A na Facebook si dojdu samozřejmě, kde mám odběr nějakých stránek jako třeba I love science nebo National Geographic a takové.

Tištěná média

A tištěná média třeba čteš?

Tištěná média. Co se týká novin, už roky ne.

Proč?

Dojde mě to prostě.... Nemám to za A, jak číst. Já čtu zprávy ráno a... A to bych si musel vyjet koupit, vrátit se domů a číst si je, nebo když jedu někam na služebku, tak v mobilu už zhruba vidím, co se děje, co je nové. Kdežto, když řídím, tak bych si ty noviny přečetl až večer a to už jsou staré zprávy.

Vztah blízkých ke zpravodajství

A, ehm. Ještě je tam taková otázka, jak to mají tvoji neblížší. Tak, myslíš, že třeba tvoje manželka, že sleduje stejné servery?

Manželka... podle mě zpravodajství se vyhýbá. Nesnaží se momentálně extra nějak o politice nebo... Ona má nějaký svůj názor a nějaké hrubé zprávy, co se děje, samozřejmě zachytí, ale nevěnuje se tomu. Podle mě diskuze vůbec nečte a i na zpravodajské servery chodí jednou týdně, že tam nakoukne.

A ovlivňuješ ji nějak třeba ty svými názorami?

M-16-10

tazatel: Václav Petruš

respondent: Karel

Tak, řeknu ji třeba, co mě rozčílilo nebo třeba, když mi dojde něco zajímavé. Ale, že bychom se bavili o politice nějak moc. Spíš, když se blíží nějaké volby nebo něco, tak máme těch debat víc. Ale takto v mezidobí se o takových věcech nebavíme.

Vztah k politice

A ty teda sám sleduješ aktivně politickou situaci v Česku?

Jo, v Česku i na Slovensku. Jelikož mám volební právo na Slovensko, tak ji sleduju možná víc na Slovensku, navíc teď byly volby na Slovensku, takže teď to platí určitě. Ale sleduju i v Čechách hodně.

A je pro tebe politika - to je taková otázka - co je pro tebe v politice, jaké téma je pro tebe v politice důležité? Nebo na základě jakých témat bys zvolil určitou stranu?

Zdravý rozum, si myslím. Prostě, mám nějaký názor na to, jak to funguje. Myslím si, že už neexistuje levice nebo pravice. Snažím se řídit podle programu a podle toho, jaký lidi zastupou tu stranu. Jako, jaké mají pozadí. Asi tak.

Nějaká konkrétní témata, která jsou pro tebe v politice důležité. Spíš třeba ekonomika nebo lidská práva nebo...?

Spíš ekonomická oblast, protože si myslím, že zdravá ekonomika, která přináší práci prostě, nakonec prospívá všem lidem a nakonec se odráží i v té sociální oblasti. Takže pro mě je prioritou politika, aby ta ekonomika šlapala, aby se lidi měli dobře, aby byla spousta práce, a pak se dá bavit o tom, jak s těma penězama naložit, které se produkují. Ale určitě mě odrazují populisty a prostě lidi, kteří chtějí rozdělovat, když ještě není z čeho.

Liberál

A sám se považuješ víc za liberála, nebo za konzervativce?

Za liberála. Já vlastně nejsem věřící, takže nějaké křesťanské hodnoty bych do politiky netahal. A jsem za minimální stát, který by měl podle mě řídit jen bezpečnost, spravedlnost a takovéto věci. Čím méně peněz proteče rukama státu, tím líp podle mě. Takže, určitě pravice a určitě liberálové.

A kdybys mohl vypíchnout nějakou událost nebo osobnost, která nejvíce ovlivnila tvůj názor na politiku, na tvůj názor, tvoje směřování, politické?

Nevím, asi... nevím, jestli je jedna konkrétní osobnost. Asi spíš ty roky čtení a co mně zapadalo do mojeho názoru, co mi dávalo smysl a na základě článků a knížek, které jsem si přečetl. Samozřejmě, něco jsem si přečetl a nezdálo se mi to anebo jsem si něco přečetl a řekl jsem si. „Jo, to je ono. A toto mně dává smysl. A pak jsem začal zjišťovat, že to, co mi dává smysl, je ta pravice a liberální názor. Jo, a dokážu třeba pochopit lidi, co jsou levicově zaměřeni, ale prostě nesouhlasím s nima. Ale prostě vím, odkud se to bere, ale... Takhle se to nějak utvářelo.

A myslíš, že třeba politická kultura v Česku je na slušné úrovni, solidní úrovni? Nebo, jestli bys to mohl porovnat se slovenskou politikou?

M-16-10

tazatel: Václav Petruš

respondent: Karel

V Česku je určitě na lepší úrovni než na Slovensku. Jsou tady prostě skandály, které se řeší. Že prostě Gross odstoupil za skandál s bytem. To na Slovensku desetkrát větší skandál nestačí na odstoupení. Takže to Slovensko je v tomto horší. Ale nemyslím si, že je ta scéna jak v Čechách, tak na Slovensku nějak slavná, v porovnání třeba s Anglií nebo s některými státy na západě je špatná.

Preferovaná politická strana

Jsou třeba ve volbách, nemusíš jmenovat konkrétně, je prostě ve volbách obecně nějaká strana, které důvěřuješ, nebo se rozhoduješ na základě toho, co je nejmenší zlo?

Většinou bohužel v tom, co je nejmenší zlo. Na Slovensku momentálně třeba důvěřuju straně SaS, Sulíkovi. A jelikož volím tam, tak nad tím samozřejmě víc přemýšlím, komu dám hlas, ale v Čechách popravdě nevidím stranu, které, kdybych tady volil, bych dal hlas, momentálně.

A proč ti ta Sloboda a solidarita přijde důvěryhodná?

Ehm. Nejlepší ekonomický program, stojí si za svojimi názory. To, co Sulík tvrdí už posledních šest let, x věcí se potvrdilo, že to tak prostě je a dávali mně smysl už tehdy, když je říkal a prostě.. Ukazuje se, že měl pravdu v tom. A nemění kabáty, neměli skandály, ale zas nebyli u moci. Takže to je těžko říct. Samozřejmě, strana není jeden člověk. I když to jeden myslí dobře, tak se to nakonec zvrhne. Ale... Jo, myslím si, že hlavně ten ekonomický program, jsou to liberálové a jsou za minimální stát, což je to základní kritérium, které ve volbách mám. Prostě omezit stát, co nejvíc.

Takže je to pro tebe prototyp důvěryhodného politika.

Momentálně, momentálně ano. Paradox je, že třeba v Čechách se mi líbí Dienstbier mladý, který ale vůbec není pravice. Ale, jako osoba, politik je on pro mě nejdůvěryhodnější.

V čem se ti tak líbí?

I když. Vlastně on kandidoval na prezidenta. A, vím, že když se tehdy dělali různé průzkumy a měli interview jeden kandidát za druhým a pak se řešilo, kolikrát kdo řekl pravdu, kolikrát kdo lhal, kolikrát kdo mlžil, tak z toho vyšel nejlíp. A pak mám nějaké interní informace od lidí, kteří znají prostě politickou situaci v Praze na radnicích, kteří mně říkali, že tam s ním nikdo nechce být na radnici, protože se s ním nedá domlouvat na kšeftech, což je boční informace, ale pro mě důležitá, že je to člověk, který si jde za svým. Navíc působí na mě inteligentně a důvěryhodně.

Takže v konečném důsledku není tak důležitý program jako jestli...

Na prezidenta bych ho třeba volil, ale ČSSD bych nevolil, i když je v ní on.

Takže nakonec je pro tebe nejdůležitější ten program.

Asi, v Čechách bych musel volit menší zlo, což momentálně fakt nevím, které je. A jsou strany, kterým bych možná dal hlas, ale jsou bez šance dostat se do parlamentu. Ale asi nejbliž je mi TOP 09, možná.

M-16-10
tazatel: Václav Petruš
respondent: Karel

Vývoj vztahu k politice a inspirace

A když se na to podíváš ze široka, tak ovlivňovala tvé politické názory nějak tvoje rodina. Mají tvoji rodiče třeba podobné názory jak ty?

Ne. Rodiče dokonce ani nevolili naposledy. A prostě nikdy jsme se o politice nebavili.

Takže ses o ní začal zajímat až ty na vlastní pěst. Neměls příklad v rodině.

Tak.

Anebo třeba mezi přáteli. Máš přátele, kteří mají podobný názor jako ty?

Myslím si, že ano. Několik takových přátel mám. A o politice hodně debatím se strýcem, který ji hodně sleduje a bratranec studuje politologii. Takže aj s ním o tom hodně debatuju.

A když jsi, jsi říkal, že máš interní informace. Takže ty tam znáš nějaké lidi z toho prostředí?

Ano. Respektive mám známého, který tam má vztahy a on mi to říkal.

A ovlivňují tyto interní informace nějak tvůj názor na politiku?

Určitě. Tak člověk rozkryje to, co si stejně všichni myslí a třeba vím, že se to děje a v jaké míře. Takže určitě to má pro mě význam, když se dozvím, že s někým nechtějí dělat... Protože se s nima nechce podílet na nějakých lumpárnách, tak to je pro mě dobrý znak.

A angažoval ses někdy nějak politicky ty sám někde?

Ne.

Ani jsi nad tím nikdy neuvažoval?

Ne.

A proč?

Nechci si kazit a komplikovat život. Nemyslím, že se nějak extra aktivně zajímám o politiku. Myslím, že to je ten základ, jak by se měl zajímat každý občan-volič.

Ehm. A třeba co tvoje žena. Shodnete se ohledně politiky v tomto směru?

Jo. Ona je pravicově zaměřená, i když asi neřeší, jestli konzervativní nebo liberální nebo tak. Ale. Volila pravici, myslím vždycky. A ono je to i tím, že když člověk pracuje a vytváří ty peníze, tak chce, aby stát sežral, co nejmíň. Kdežto, když je student nebo když je v důchodu, tak spíš chce, aby stát těm ostatním, co nejmíň sebral a rozdál je těm ostatním. Takže, když jsem v tom nejproduktivnějším věku, aj ona, tak určitě je logické chtít tu pravici.

A jak jsi to měl třeba ty v době, když jsi byl student?

Tehdy jsem až tak politiku neřešil. I když tehdy byla specifická situace v tom, že u vlády byl Mečiar, kterého jsem bytostně nesnášel, takže tehdy vlastně jsem volil pravici, i když to bylo jen z toho důvodu, že byla proti Mečiarovi. Ale dá se říct, že do doby, než jsem se vrátil ze Španělska, jsem politiku nějak extra neřešil nebo nesledoval. Jenom fakt sběžně.

Myslíš, že se lidi nechají manipulovat téma politickýma stranama tady v Česku?

M-16-10

tazatel: Václav Petruš

respondent: Karel

Jo, myslím si, že hodně lidí je schopných za, za rohlík udělat strašné peklo.

A čím si myslíš, že to je? Jak je to možné, že v dnešní době, kdy má člověk tolik informací, tak je schopen tady tohle udělat?

Lidi, někteří lidi si neumí sečíst ani dva plus dva, jim je jedno, co to v důsledku znamená a oni prostě slyší jenom na nějaké hesla a obrazy, co jim působí na podvědomí, možná skupina, ve které se pohybují, že se ujišťují v tom, že tak je to správně. Někdo je ochotný kvůli jednomu člověku, co mu je sympatický, prostě ho volit, i když v důsledku to pro něj znamená zle. A já nemám nějaké... nemám prostě ideály, alebo jak to říct... že všichni lidi mají IQ 120 a táhnou za jeden provaz. Prostě je spousta lidí, co má třeba základku sotva a.. A každý má stejný hlas, a tak to i vypadá.

Dobrý občan

Předpokládám, že tohle pro tebe nejsou dobří občané, ale co by měl dělat dobrý občan?

Dobrý občan by měl sledovat politiku a měl by být nachystaný prostě, se postavit za to, čemu věří, to znamená, že kdyby byla nějaká velká korupční aféra a lidi by šli do ulic, tak by měl jít. Měl by napsat svůj názor třeba v nějaké diskusi, měl by volit lidi, co chtějí nápravu. Měl by to sledovat, aby byl informovaný a aby dělal správná rozhodnutí.

A ty sám sebe bys charakterizoval jako dobrého občana?

Tak, ideální to asi není, ale je pravda, že u mě je to trochu specifické, že jsem trochu rozpolcený: že vlastně žiju tady, volím tam, i když by mě už teoreticky nemuselo záležet na tom, jak to tam je, protože si nemyslím, že se na Slovensko vrátím - i když jeden nikdy neví - ale myslím si, že volím to nejlepší nejen pro sebe, ale prostě i pro všechny ostatní.

A to si myslíš, že by měl dělat každý podle svého nejlepšího svědomí.

Řekl bych určitě.

A třeba tvoje okolí, tvoje nejbližší okolí, myslíš, že jsou dobří občané?

Většina jo. Určitě ne všichni, ale většina ano.

Uprchlická krize

A takovým největším teďka celospolečenským tématem, které hýbe společností, je uprchlická krize. Říkal jsi, že volíš stranu Sloboda a solidarita, která na to má zřetelný, vyhraněný názor, sleduješ ty třeba aktivně debatu, která se kolem toho rozvinula?

Určitě, v tomto názoru se s nima shoduju. Nejsem za jejich přijímání. Prostě nemyslím si, že to tady vyřeší nějaké problémy, jak někdo tvrdí, že Evropa stárne a oni na nás budou dělat. Prostě, oni na nás dělat nebudou, ukazuje se, že nedělají ani teď, takže. A samozřejmě, podle mě je to naivní: Za A, kolik by jich muselo být, aby uživil ty stamiliony důchodců, co budou a... za dvacet nebo za čtyřicet let, když tady bude třetí generace, tak... jako, že nám budou jako Indové sloužit. „Ano, my pracujeme, aby oni měli důchod tady ti bílí, původní, co jezdí v mercedesech jako“. To je podle mě naivní. Takže. Samozřejmě, pokud je někde válka, nejsme zvířata a já jsem byl vždycky za zásahy tam, kde třeba byl diktátor a používal nějaké zbraně proti vlastnímu obyvatelstvu, ale určitě podle mě není řešení všechny je přestěhovat

M-16-10

tazatel: Václav Petruš

respondent: Karel

sem. Oni si ty problémy přinesou ze sebou, oni tady nebudou spokojení, budou se cítit vždycky jak ti cizinci. I když je to druhá generace, prostě to jejich zázemí je tam prostě. Podle mě to, co říká SaS, že pomáhejme, ale u nich. Prostě, tak by to podle mě mělo být.

A jak si představuješ tu pomoc?

Pomoc u nich je nevměšovat se, pokud možno. Prostě, nechat to tam. A pokud už jsme někde zasáhli, tak prostě snažit se tam odzbrojit všechny, všechny frakce a udělat tam volby. A kdo už to vyhraje, ať si to pak prostě řídí po svojem, komu ti lidi dají hlas. I když by to měli být islamisté nebo někdo. Ale. Maximálně jedny volby jim tam udělat. Třeba oni na to nejsou zvyklí, jo, ale podle mě lidi chtějí volit všude. Já si myslím: někdo tvrdí, že chceme šířit demokracii a že to není pro ně a prostě tak. Jako demokracie je dneska nadávka, ale je to o tom, že každý má právo volit někoho, aby ho zastupoval. A podle mě proti tomu nemůže být žádný normální člověk nikde na světě.

Existuje podle tebe nějaká strana nebo politická síla v Česku, která by třeba byla blízko tvému názoru podobně jako Sloboda a Solidarita?

Ne, nevidím to tady. Mně dojde... Mně totiž dojde, že Sulík je hlas rozumu, takého středního tichého proudu, který prostě neříká ani jeden extrém, že přivítejme je všechny nebo všechny je zabijme nebo prostě pryč s nima, je to odpad a tak. On říká. „Nemáme šanci to zvládnout, nejsme nachystaní, prostě, přinese to problémy. Pomáhejme ale tam, prostě. Takže, toto je podle mě takový ten tichý střední proud a jsou na jedné straně ti vítači, sluníčkáři, jak se jim dnes říká. A na druhé straně jsou prostě Islám v ČR nechceme. A mně se zdá, že v Čechách ten střední proud není zastoupený. Že, buď jsou všichni tam, nebo tam. A já fakt nevím z tohoto hlediska, kdo se tady shoduje s mojim názorem, který z politiků.

A když jsi říkal, máš jako, kdyby sis už měl vybrat z těch dvou extrémů. Je tady nějaký extrém, který je ti, je ti bližší nebo nastejno?

Ne, oba jsou mi stejně odporné. Prostě v podstatě.

Máš strach z obou těchto...

Určitě ano. Mě spíš možná ještě víc děsí nějaký nárůst nějakých fašistů a nacionalistů. Jo.

Pozoruješ ho tady?

Myslím si, že ano. Na těch diskuzích ho uvidím úplně jasně. A prostě, vím, že třeba, když se Kotleba dostal do parlamentu teď na Slovensku, tak hned první den po volbách už byl skandál, že někde v autobusu napadli nějaké lidi a skandovali tam hesla, protože se cítili být legitimizovaní těma volbama. Prostě, že je to akceptovatelný názor, prostě, že už ho můžou říkat veřejně. Kdyby se tady dostal někdo k moci takový, možná někdo jako Okamura nebo tak, tak on, že by ty negativní vášně rozpoutával, prostě. A prostě, že by to tady bylo nepříjemné. Že možná tady to je mi ještě odpornější než ti vítači. Protože ti mě rozčilují, že jsou slepí a prostě nechtějí vidět ty nevýhody, ale nešíří nenávist, jo. Je to spíš, jak když je někdo přehnaně optimistický a furt se směje, tak určitě je to furt lepší člověk než někdo, kdo tě... prostě, kdo šíří nenávist, ale otravné je to.

Jasně. A jaké jsou podle tebe nevýhody té uprchlické vlny?

Úplně odlišná kultura a vidíme, že i v státech, které je začali přijímat, prostě desítky let dozadu, tak. A které jsou benevolentnější než my. My jsme byli hodně hermeticky uzavřeni a prostě jsme určitě víc xenofobní, tak i tam to nefunguje a jsou tam problémy. Já cestuju hodně, cestuju do Německa, Švédska, do Anglie, prostě loni jsem byl naposledy v Anglii dvakrát a vidím ty čtvrtě, prostě, že v centru Londýna a v blízkém okolí, v podstatě Britové už nežijí. Jo, bavím se s původními obyvatelama, s těmi Brity, všichni jsou někde na periferii a všichni to vnímají negativně a už ani nechtějí tady ty čtvrtě navštěvovat. Ty no go vlastně zóny, ty ghetta, nejsou výmysly. Oni jsou. A tím, že prostě, nám se nedaří ty kultury skloubit, jo prostě. Oni se nemísí přirozeně a dokonce ani ti, co sem dojdou, to neumí, s nama se smíchat. Takže prostě jsme v jednom státě, ale separovaní a... Vznikají z toho problémy. A když to nezvládli nějaký tolerantní Švédové nebo Angličani za třicet let, tak prostě si myslím, že to nezvládneme ani my a už vůbec ne za dva roky nebo za pět.

Média v uprchlické krizi

Jak podle tebe referují média o té uprchlické krizi, třeba ta, která považuješ za důvěryhodná?

Já si myslím, že právě ty média hodně sehrávají roli v tom, že je ta společnost rozštěpená. Že nezastupují ten střední proud nebo málo. A že spíš ty média reflektují vládní postoj vždycky a.. Který je obvykle prostě takový patolizačský k Evropské unii, nedojdeme o dotace, nebudme nějaký prostě, aby nás nevnímali jak nějaké divné lidi z východu. Takže oni jsou většinou vítači tak jak Sobotka nebo u nás... sice Fico ten to hraje na dvě strany, ale slova mluví, že je nechce, ale činy mluví spíš, že je přijme. A ty média to spíš reflektují a proto jsou diskuze plné nasraných lidí, že jim nikdo neřekne pravdu. Pak se ty lidi utíkají k serverům, které jsou opačné, ale nikdo neověří pravdivost jejich tvrzení. A většinou, většinou to jsou strašně extrémní to, co tady ty, možná i Rusama financované servery, tvrdí.

Vztah k alternativním webům

Sleduješ ty takové servery?

Nesleduju, ale občas se stane v té diskuzi, že někdo dá odkaz, nějaký konkrétní článek k tomu tématu, takže tak se občas dostanu na ten server. Ale většinou, většinou jen kroutím hlavou, že prostě... jo, že na první pohled se někomu může zdát, jo, že tak to je, že to do sebe zapadá. Ale dnes už víme, že mozek z určitých důvodů má prostě sklon spájení náhodných věcí do jednoho obrazu a hledat konspirace. A ten, kdo si je chce hledat, si je najde. Tady ty stránky jim to přináší a samozřejmě čím víc je těch, kteří jim věří, tím více se cítí, že ano, je to tak.

Takže žádný druh informací nečerpáš z těch alternativních stránek.

Jako dočtu se je tam, ale většinou jsem schopný vytřídit si, co je z toho lež, co by mohla být pravda a třeba to mi nějakou dobu vrtá hlavou, ale... Určitě to není, že si to přečtu a napíšu, že ano toto je pravda.

Důvěryhodnost médií ve vztahu k uprchlické krizi

A třeba, co je pro tebe nejdůvěryhodnější, jestli bys mohl říct jednu stránku nebo určité médium, které je podle tebe nejdůvěryhodnější ve vztahu k té uprchlické krizi? Pro tebe.

Možná to iDNES, určitě. Určitě víc.

M-16-10

tazatel: Václav Petruš

respondent: Karel

Proč?

Jsou tam i blogy, jasně, které, kde může každý prezentovat svůj názor, takže jsou tam různé myšlenkové proudy. A... Nevím, je to těžké. Jako... Nevím, nevím, který je důvěryhodnější, co se toho týká. Když neberu do úvahy diskuze, tak asi je to zajedno.

A ty sám čteš ty blogy, jo?

Občas, když mě nějaký zaujme.. Měl jsem období, kdy jsem četl blogy různé každý den, ale... taky to po čase otráví.

A co bylo takové zásadní, co ovlivňovalo tvůj postoj k uprchlické krizi? Třeba, jestli to jsou ty návštěvy nebo rozhovory s těmi, co mají s tím zkušenosti, přes média nebo přes nějaké knihy?

Asi přes média, prostě ty zprávy, ty problémy, které to přináší, ta zkušenost z té Anglie a tak. A hlavně to, jaké nálady to vzbudilo. Prostě, teď potřebujeme uklidnit a zarazit to, než.. než nechat to zajít někam, kde už to nepůjde s tím nic dělat.

Myslíš, že média referují o situaci s integrací v západní Evropě?

Málo. Dokonce si vzpomínám nedávno, když někdo v diskuzi psal, že minule jste popírali no go zóny, že nic takové neexistuje a dneska je to přímo v názvu článku, že se tam něco stalo, v no go zóně. Prostě si myslím, že se tomu nevěnují dost kriticky a mně spíš dojde, že dnes ani nejsou novináři takoví, co si prostě vytvoří fakt kvalitní článek, ale spíš jeden článek se objeví všude a je to převzané, někdy aj špatně přeložené a že mně dojde, že se kolikrát víc dozvím v té diskuzi, když to třeba někdo vyvrací nebo potvrzuje a dává tam různé odkazy než v samotném tem článku, který často mívá prachbídnou úroveň.

Spousta lidí odsuzuje diskuze, ale tam se často dozví ty alternativní informace. Vnímáš to tak?

Je to jak na tenisových portálech. Článek samotný je převzatý z ČTK a až v té diskuzi se člověk dozví statistiky a prostě zajímavosti. A tak je aj v těch politických diskuzích. I když 99% je balast třeba, nenávistné kecy a takhle, ale jedno procento třeba ten článek posune jinam nebo rozvine.

Ideální médium

Jak by podle tebe mělo vypadat ideální médium?

Ha. Určitě by mělo mít každou informaci ověřenou tak, jak vlastně je novinářský zákon, že musí být ze dvou minimálně zdrojů nezávislých myslím, nemělo by tam být nějaké spekulace. Hodně v poslední době je nešvar bulvární nadpisy, aby to přitáhlo lidi a ten nadpis kolikrát... ne, že nevystihuje článek, ale kolikrát tvrdí úplně něco jiného. Takže. To je takový velký nešvar teď. A měly by ty články být delší a skutečně se zaměřit od příčiny po následek a nějak konkrétně to rozebrat, aby třeba někdo, kdo se tomu nevěnoval a přečte si jeden, aby se něčeho chytil, aby nečetl jenom nějaký závěr nebo takové.

Jenomže čtenáři neudrží pozornost v těch dlouhých člancích.

To je ten problém, jak říkám. 99% diskuze, těch příspěvků je balast, prostě. Já si myslím, že 99% čtenářů by to ani neocenilo, jo, ale těžko říct. Ale, všechno je to o vzdělání a inteligenci těch lidí, kriticky myslet, sami za sebe, aby si napačítali do deseti a nenechali se hnát

M-16-10

tazatel: Václav Petruš

respondent: Karel

nenávisť, aby si představili, že jsou na té druhé straně problému a to se vyvíjí zase už od školy a od nějakých hodin dějepisu a... prostě, aby znali tu historii, že dneska třeba, Kotlebu, všichni mávnou rukou, že no a co, tak je fašista nebo něco, ale... kdyby si to zasadili do těch souvislostí, že ten původní fašismus nějak začínal a že taky v začátku se to taky zdálo jako nic, tak třeba by to lidi brali jinak.

Jak si vysvětluješ, že se taková strana dostala do parlamentu?

Podle mě to teď bude všude, jo. A.. Všude mají nárůst. Oni, oni budou mít vždycky svou základnu, která je někde mezi třema a pěti procentama v některé zemi, třeba ve Francii, je to dlouhodobě víc, ale vždycky, když je taková situace, když jsou nějaké krize, nějaké konflikty a prostě něco, co zatlačí na ten správný bod, tak jim vždycky ta procenta naskočí. A naopak, když se dostaneme do situace, že ekonomika pošlape, nebudou nějaké konflikty, tak zas jim klesne na to jejich minimum. Že oni žijou pořád v tom samém. Ale samozřejmě je možné, že když tady ta vlna bude proudit dál a bude čím dál víc problémů, tak jim to naroste do rekordních výšin a... pak se prostě budeme všichni divit.

Zahraniční politika k uprchlické krizi

A existuje nějaký zahraniční politik, třeba ze západu, který reprezentuje tvoje stanoviska na uprchlickou krizi, s kterým se ztotožňuješ? Nebo si myslíš, že takové hlasy nezaznívají?

Určitě zaznívají, ale popravdě. Ze zahraničí až takový přehled nemám, jo, znám pár politiků, od kterých jsem třeba slyšel nějaké projevy nebo tak, ale... Ehm.. Zrovna takového pozitivního. Třeba vím, že kanadský nebo australský premiér měli některé vyhlášení, s kterými se ztotožňuju, že je teda přijmou, ale oni se musí přizpůsobit, což je ten základ toho celého. Myslím, že s tím souhlasí možná sto procent lidí, že dobře, když dojdeš, můžeš, ale chovej se, že jsi u nás doma a staň se jedním z nás, časem ale třeba. Ale respektuj naše pravidla. Třeba, jak když dojdeš ke mně do domu, tak taky se tam nebudeš chovat jinak, jak já chcu. No a v tomto duchu se oni vyjadřovali, takže předpokládám, že, i když to řeknou i takto veřejně, tak s nima se dá souhlasit, jo. Ale určitě je jich víc, ale mně vždycky utkvěli v paměti ti, kteří mě rozčílili.

To je třeba kdo?

A to je třeba skoro celé vedení Evropské unie, prostě... Tam těch pár známých jmen, německých a francouzských. Ti nejenom s uprchlíkama, ale celkově, celkově Evropa pro mě symbolizuje dneska ne, že volný pohyb, cestování a žádné cla, ale spíš byrokracie, rozkrádání a ovládání pomocí eurofondů, a prostě vládnou ji socialisti, kteří prostě to vedou někam, kde se mně to nelíbí.

Budoucnost Evropské unie podle respondenta

Jak vidíš tu budoucnost té Evropské unie ty sám?

Nevím, vidíš, teď jsou turbulence. Řecko mělo jít pryč, nešlo, uvažovalo se, že by zůstalo něco jak severní Evropská unie, protože ti mají všichni pocit, že doplácí na ten slabší jih, Británie, má.. Bude mít referendum o odchodu a teď dokonce Holandsko, jsem teď naposledy dokonce četl, že taky zvažuje nějaké referendum, takže teď je takové turbulentní období a to

M-16-10

tazatel: Václav Petruš

respondent: Karel

znamená, že jsou tam věci, které se těm lidem nelíbí, že je to vůbec napadne a jsou třeba ochotni vystoupit.

Jaký je podle tebe obecně vztah těch lidí k uprchlíkům?

Ehm... Většina lidí samozřejmě nikdy žádného nepotkala, ale mají k nim velmi negativní vztah. Myslím si, že kdyby třeba někoho osobně potkali, pomohli mu na té ulici. Věřím, že kdyby tam na ulici nějaké děvčátko brečelo, tak mu pomůže většina těch lidí a možná by i pak změnilo názor, i na těch diskuzích a tak, ale jelikož většina se s nimi nikdy neseťká, tak mají ten názor ze strachu taký, jaký mají. Ale problém je, že ten strach je z velké části opodstatněný. A že možná ty lidi rozčiluje, že ten strach je přehližený. Není potvrzený z médií, od politiků. Ano, že není to všechno prostě tak jednoduché.

Zkušenosti s uprchlíky

Ty sám máš nějaké zkušenosti s uprchlíky?

Já jsem znal ve Španělsku vždy lidi, co tam přišli za prací a pracovali tvrdě. A prostě, kdybych tam znal lidi, kteří by se poflakovali, tak určitě bych je neměl rád a ani bych s nimi nebyl v žádné partě. Ale toto byli třeba kolegové nebo ve vedlejší firmě pracovali. Toto jsou lidi, které si myslím, že bysme dokázali bez problémů akceptovat. Problém je, když je to taková horda, masa lidí, z kterých se třetina ztratí, ještě navíc teď s těma problémama teroristickýma, lidi jsou nedůvěřiví. Když dojde jeden, je to člověk, když jich dojde milion, tak je to prostě nebezpečí. To je, jak se říká, „smrt jednoho je tragédie, smrt milionů je statistika“. Takže v podstatě je to na podobný způsob. Myslím si, že lidi nejsou tak zlí, ale prostě v té situaci, v jaké je to dneska, lidi to tak cítí.

A ty sám jsi potkal nějakého uprchlíka, když cestuješ hodně?

Ne, z tady této vlny, co se děje poslední já nevím dva, tři roky, tak ty ne. Já jsem potkával spíš ekonomické migranty, kteří tam byli tak, jak já. Za tím samým cílem, naučit se jazyk, přivydělat si a tak.

Zkušenost s muslimy

A třeba s muslimy máš nějaké zkušenosti?

S muslimy... Znáám jich několik, máme třeba jednoho obchodního partnera, který ale žije v USA asi čtyřicet let, je to Jordánec. Mají svoji komunitu, i po těch čtyřiceti letech dodrží, že nejlí vepřové, i když nemodlí se teda, pravidelně, už určitě není nějaký takový ortodoxní, ale manželku má třeba z Maroka. Jako drží si tu svoji komunitu a... Pak jsem měl dva kolegy z Maroka a Alžírka, když jsem dělal ve Španělsku a v podstatě... Nevím, možná to byla náhoda, ale nebyli mi sympatický. Jo, prostě... Chlastali a hulili trávu a dělali věci, co by neměli a pak zase měli zachvátý nějaké deprese, že Bůh je ztrestá, protože oni jsou hodně věřící a pak jim zas bylo líto, že to porušili a pak to porušili zase. A takhle žili v takovém cyklu a popravdě nikdy jsem s nima nějak extra nevycházal a bavil se spíš s těma Jihoameričana.

Názor na islám

Takže na islám sis vytvořil názor na základě tohoto, nebo na základě něčeho jiného?

M-16-10

tazatel: Václav Petruš

respondent: Karel

Problém je, že islám až tak neznám. Neznám v podstatě... ani Bibli jsem nikdy nepřečetl celou, jo. Vím to, co se člověk dozví, když ju nečte. To samé s islámem. Vím, že byly nějaké šokující výroky, občas jsem četl, co tam je napsané, ale, ale ani jsem si neověřoval, jestli to tam je napsané, ale... Pokud jsou tam ty věci, že bezvěrcům se může lhát, můžou se zabíjet a tak, tak prostě je to obrovský rozdíl oproti křesťanství, které hlásá úplně opak. A... popravdě. Není mi moc sympatické. Já jsem si vždycky myslel, že možná oni jsou tři sta, čtyři sta let za námi, prostě, že tak jak tady, co se dělo tady z náboženských důvodů kdysi, takže to se děje ještě pořád u nich a že je to časem přejde, takže bysme jim měli dát čas. Ale jestli je přímo v Koránu psané tady tyto věci, tak se toho nezbaví nikdy. Vždycky budou existovat lidi, kteří to budou brát doslovně.

Cestování a uprchlická krize

Na začátku jsme se bavili o tom, že hodně cestuješ. Když tak cestuješ, setkáváš se s názory lidí ze západu na migrační krizi?

Teď myslíš v Evropě na západě?

Kdekoliv, jaké jsou tam třeba rozdíly?

S Američanama jsem se o tom vlastně ani nebavil, oni mají svoji uprchlickou krizi už dlouhé desítky let, že jo z Mexika a tak. V Americe žije nejvíc uprchlíků, takže oni nijak neřešili, že bysme se s něma bavili o tom, co tady probíhá. No a.. Teď zrovna jsem tady měl v pátek Angličana na návštěvě a ten prostě je určitě proti tomu, aby tady byli uprchlíci a nelíbí se mu ani, jak to funguje. On je teda z Londýna, přestěhoval se z nějaké oblasti víc na okraj. A... ten nadšený třeba nebyl, takže...A... Když jsem tam byl v červnu, tak jsem byl v oblasti, kde nejsou skoro žádní cizinci a ani je tam nechtějí. Jako výhoda je, že když tam jedu takto obchodně a sedím s nima na pivku, tak on mně řekne na rovinu, protože i když třeba... je proti nim, tak mi to řekne prostě. Takže spíš... myslím si, že jsem se nepotkal s nikým, kdo by mi řekl, že jo, že je ten typ: „Přivítejme je, ať jich dojde co nejvíc.“ Takového člověka ani neznám osobně. To znám jenom Merkelovou z novin v podstatě, tak jsem se nepotkal s nikým, kdo by řekl. „Přijměme je, přijměme je.“

Názor respondenta na pokračování uprchlické krize

A otázka na závěr. Jak si myslíš, že se bude vyvíjet tento problém?

No jelikož Německo je nejsilnější zemí Evropské unie a udávají tempo a už mají hodně Turků z minulosti, druhá nejsilnější je Francie, která má hodně lidí z Maroka, z Alžíru a ze svých kolonií, ze Senegalu a kdoví odkud, takže.. Oni momentálně razí politiku, že budou přijímat, tak si myslím, že budou chodit. A nevím, asi vznikne nějaký rozpor mezi státy, které ty uprchlíky nemají a nechtějí a mezi těmato a... jediná možnost asi je, že oni oslabí ve volbách prostě a dostanou se, protože i tam jsou vnitřní hlasy, které to nechtějí, a že oni to otočí. Ale oni jsou daleko silnější než my a my na to nemáme vliv. Myslím si, že ještě nějakou dobu sem ti uprchlíci pudou, teď je dohoda s Tureckem, že je budou vlastně Turci zadržovat, ale... podle mě to nedopadne, ta dohoda. Myslím si, že z toho Turecka se sem dostane kdokoliv velice jednoduše. A oni budou všichni vyhledávat své komunity, kde jsou prostě silní, Anglie, Německo, Švédsko, Francie... Tam se budou soustředit... Belgie. A ty komunity budou větší a větší a vždycky se tam najde někdo, nějaký extrémista a těch útoků bude přibývat, prostě...

M-16-10

tazatel: Václav Petru

respondent: Karel

Domáci obyvatelstvo se bude bránit a prostě...podle mě to nedopadne dobře. Momentálně vrcholní politici razí tu cestu přijímat a dokud budou přijímat, tak se to bude zhoršovat.